– מעידין אנו באיש פלוני שחייב גלות

We testify regarding this person that he is liable for exile

OVERVIEW

The משנה taught that if עדים testified that a certain person is הייב גלות, for he killed someone עדים, and the עדים were הוזם, the rule is that (the עדים do not go to גלות, but rather) the עדים receive מלקות. This indicates that if they were not עדים אחדים, the would be believed and the accused would go to גלות. Our חוספות first questions and then explains this premise.

מוספות asks:

יאם תאמר היאך הם יכולים לחייבו גלות בעדותן והא יכול לומר מזיד הייתי 2 . And if you will say; how can the עדים obligate the accused to be גולה (if they were not גולה), since the accused can claim, 'I killed intentionally'; in which case there is no מזיד הייתי proves that this claim of מזיד הייתי is capable of removing any obligations which stem from being a אוגג [or a גלות [היוב קרבן 2]) -

כדאמר גבי אכלת חלב בפרק קמא דבבא מציעא (זרף ג,ב) **ה** As the ברייתא states in the first מסכת ב"מ regarding the case of אכלת חלב similarly here, why should the accused be גולה, since he could claim I was a מזיד (and there is no by a מזיד (שוגג by a מזיד (שוגג בות))?

מוספות answers:

יש לומר דמיירי כשראו בו רגלים לדבר שנשמט הברזל מקתו ואיכא למימר דלא נתכוין⁶ - And one can say; that we are discussing a case where the witnesses saw corroborating evidence that he killed בשוגג, for instance they saw that the iron blade flew off from the handle (and killed the victim) so in this case we can

² When the עדים testify that he killed he can respond, 'but it was במזיד, so there is no גלות. See 'Thinking it over' # 4.

 4 עדים testify that a certain person ate חלב (and the accused claimed 'I did not eat חלב), the rule (according to "ר"מ is that he is קרבן חטאת a הייב, eating חלב בשוגג obligates one for a קרבן חטאת, however the חכמים maintain that the rule) is that he is פטור קרבן חטאת from a קרבן חטאת, for the accused could claim, 'I was a מזיד (and there is no מזיד for קרבן חטאת) See footnote # 5.

¹ See previous תוספות ד"ה מעידין [TIE footnote # 3].

³ See 'Thinking it over' # 1.

⁵ See חוספות there מזיד הייתי that when the הכמים state that he could claim ימיד הייתי (see previous footnote # 4), this means that we can interpret his claim of א אכלתי שוגג אלא מזיד אכלתי שוגג אלא מזיד (so there is no קרבן). Similarly here (even if he said א הרגתי שוגג אלא מזיד to mean א לא הרגתי שוגג אלא מזיד (so there is no א הרגתי שוגג אלא מזיד).

⁶ However, in the case of אכלת חלב, there is no way to distinguish whether it was במזיד ס בשוגג, therefore he/we can claim.

reasonably **assume that he did not intend** to kill, and is חייב גלות.

asks; תוספות

אבל קשה מהא דתנן פרק אלו הן הגולין (לקמן דף 0,ב) דשונא אינו גולה - However, there is a difficulty from this which we learnt in a פרק אלו הן in משנה in אלו הן אלו הן הגולין, that an enemy who killed the person he hates גולה בשוגג. This concludes the משנה משנה comments -

לאו כי האי גוונא דומיא דאוהב גולה 8 ואמאי אינו גולה כיון דראו דהוי רגלים לדבר 9 - Is it not so that a שונא is not גולה in the same manner that a friend (not a שונא) who killed גולה is בשוגג. We have just concluded that an גולה is הולה only in a case where there was רגלים לדבר So if there is בשוגג that it was בשוגג, why is a גולה not זגולה, since there is בשוגג.

מוספות answers:

- ייש לומר דשאני שונא דיש לנו לומר טפי דבשנאה הכהו

And one can say that a שונא is different from a regular case, for there is a greater assumption that he killed him in enmity even though it appears (רגלים לדבר) that it was שוגג The assumption of a שונא killing במזיד outweighs the אוגג assumption based on the רגלים לדבר.

תוספות offers an alternate answer: 12

רגלים אונא - משונא משונא האליכא רגלים לדבר והשתא ניחא משונא אינאר במירי שפיר דליכא רגלים לדבר השתא אינא אינא אינא we are discussing a case where there is no בשונא that it was done בשונג, so now the ruling by בשונא is understood why he does not go to גלות גלות לדבר that it was גלות לדבר that it was מונא and he is a שונא, so we presume that the שונא killed him במזיד However the question remains; we understand that the cases of אוהב ושונא are the same meaning that the case of אוהב ושונא is also where there is no תוספות, so why does an גלות of אוהב חוספות asked originally). תגלים לדבר responds -

ומכל מקום אוהב גולה כגון דשתיק כשאמרו לו העדים -

⁷ Presumably the reason is that since he is his enemy we assume that the killing was done בשוגג, and not בשוגג,

⁸ When the משנה states that a אולה is not גולה it is discussing the same case where an גולה, for if it is discussing a case where an אוהב, why state שונא is also not אולה, why state גולה in such a case).

⁹ It obviously was done בשוגג so why should the אונא not be גולה (see footnote # 7).

 $^{^{10}}$ Otherwise (even) an אוהב is not גולה since he could claim מזיד הייתי

¹¹ However, by an אוהב (not a שונא since there is רגלים לדבר that it was בשוגג, there is no independent reason to assume that it was done מזיד הייתי will not be accepted)

¹² According to this answer if there was רגלים לדבר that it happened גלות, even a אונא would go to גלות.

¹³ See footnote # 8.

But nevertheless (even if there is no רגלים לדבר that it was גולה is, the גולה, (only) in a case where **for instance where** the alleged killer **was silent** in בי"ד **when the witnesses told him,** you killed him. He cannot claim מזיד הייתי, since he accepted the testimony of the עדים.

בודאי¹⁵ אי הוה אמר לא הרגתיו יכול לתרץ ולומר לא הרגתיו שוגג אלא מזיד - If killer would have responded, 'I did not kill him', he could certainly interpret his statement to mean, 'I did not kill him בשוגג, but rather I killed him - במזיד

כמו בלא אכלתי חלב 16 אבל כיון דשתק כהודאה דמיא:

Just as in the case of אכלתי חלב; **however since he was silent, it is like he admits** to the testimony of the עדים that he killed גולה.

SUMMARY

We can either assume that the חיוב גלות is in a case where he (is silent or) claims לא הרגתי, but there is בשונא that it was בשונג (and nevertheless by שונא we still assume that it was חיוב גלות is where he makes no counterclaim, therefore by an אוהב we assume it was בשונג, since he did not contradict the עדים (and by a אוהב that it was בשונג However, if he claimed א הרגתי שונא אלא מזיד ([even] by an אוהב (אוהב) since he can interpret it to mean לא הרגתי שונג אלא מזיד.

THINKING IT OVER

1. מזיד asks why the accused should be גולה since he could have claimed מזיד asks why the accused should be גולה since he could have claimed מזיד הייתי five since we have a rule that

_

¹⁴ However by a שונא even if he did not respond to the עדים, we assume that he killed שונא since he is a שונא. However by an אוהב we assume that it was בשוגג (even if there was not רגלים לדבר). There is no reason to assume that he killed במזיך since he is not a שונא of the victim. See 'Thinking it over' # 3

¹⁵ Others amend this to דודאי (instead of בודאי).

¹⁶ By אכלתי חלב (and be exempt from a קרבן). Similarly if he would have claimed לא הרגתי שוגג אלא מזיד, he could have interpreted it to mean לא הרגתי שוגג אלא מזיד and be exempt from גלות.

¹⁷ See footnote # 3.

¹⁸ This is especially difficult according to the interpretation of תוספות (see footnote # 5) that we interpret his claim of

אין אדם משים עצמו רשע (we do not believe anyone who claims he transgressed a sin, which would make him a רשע)?! 19

- 2. What does תוספות assume in his initial question (and first answer) regarding the response of the alleged killer; was he silent or did he claim לא הרגתי?
- 3. In תוספות initial question (and in the final answer²⁰) we do not assume that there is רגלים לדבר (that he killed בשוגג);²¹ why therefore should he be גולה, perhaps he killed גולה?!²²
- 4. Is עדים initial question²³ in general; how can עדים ever be מחייב גלות (since he can claim מחייב גלות), or is it specifically a question on our מענה?²⁴

לא הרגתי לא to mean לא מזיד!

 $^{^{19}}$ See אוצר מהרש"א and אוצר מפרשי אוצר # 148-161, etc.

²⁰ See footnote # 14.

²¹ We assume this only in the (first) answer.

 $^{^{22}}$ See שיעורי ר' שמואל

²³ See footnote # 2.

²⁴ See אוצר מפרשי התלמוד # 132.